

A KÚRIA ELNÖKE
2019.El.II.A.90. szám

Dr. Sulyok Tamás Úrnak
az Alkotmánybíróság
elnökének

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti út 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/852-5/2019</u>	
Érkezett: 2019 NOV 05.	
Példány: <u>1</u>	Kezeliiroda:
Melléklet: <u>0</u> db	<u>du</u>

Tárgy: amicus curiae vélemény befogadást
megtagadó kúriai döntések elleni alkotmányjogi
panaszokhoz

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alkotmánybíróság előtt több olyan ügy van folyamatban, amelyben az alkotmányjogi panaszt benyújtó indítványozók a Kúria közigazgatási ügyszakban hozott, felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzéseit teszik alkotmányossági kifogás tárgyává.

Ezen alkotmányjogi panaszindítványok egy része

azt sérelmezi, hogy a Kúria kialakult gyakorlata szerint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésében meghatározott, a felülvizsgálati kérelem befogadását megalapozó ok(ka)t a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek kell pontosan megjelölni és az(oka)t a befogadást megalapozó indokokkal alátámasztania.

A fenti hasonló tárgyú folyamatban lévő ügyekre, illetve a jövőben esetlegesen érkező ilyen panaszokra (is) tekintettel véleményem a következő:

A befogadási szempont(ok) megjelölése és indokolásuk a kérelemhez kötöttség elvéből következően a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kötelezettsége.

A Kp. hatályba lépésével a közigazgatási bíráskodás jelentős mértékben átalakult. E változások következtében a Kúria szerepe is módosult, és ugyan továbbra is rendkívüli jogorvoslati fórumként látja el a bírósági döntések jogszerűségi felülvizsgálatát, azonban e hatásköre a Kp. 118. § (1) bekezdésében rögzített befogási szempontrendszer kialakításának eredményeképp már nem általános. Az egyes

befogadási szempontok jogalkotó általi meghatározásával a Kúria már nem valamennyi közigazgatási ügyben hozott bírói döntés felülvizsgálatára jogosult, hanem csupán azokéra, amelyek a befogadási feltételeknek megfelelnek. E befogadási feltételeket a jogalkotó pedig úgy határozta meg, hogy a Kúriának csak olyan, elvi jelentőségű ügyekben kelljen rendkívüli jogorvoslati fórumként eljárnia, ahol azt valamely elvi jelentőségű jogkérdés jogegységesítési, vagy továbbfejlesztési célból, vagy az ügy kiemelt jelentősége, illetve az Európai Unió Bírósága eljárásának szükségessége miatt indokolja.

A Kp. 118. § (1) bekezdése ugyan *expressis verbis* csak az egyes befogadási szempontokat, az azokról való döntést, és a döntés közlésének szabályait határozza meg, azonban a Kúria a Kp. további szabályainak együttes értelmezésével eddig kialakult gyakorlata alapján megköveteli, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél jelölje és indokolja meg felülvizsgálati kérelme befogadásának szükségességét.

A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél kötelessége, hogy egyrészt megjelölje azon okot vagy okokat, amelyek alapján a jogorvoslati kérelem befogadható, másrészt azon körülmények feltárása is, amelyek az általa megjelölt befogadási ok alátámasztására szolgálnak. A Kúria a jogerős döntéssel kapcsolatosan megjelölt jogszabálysértéseket is kizárólag a megjelölt befogadási okkal összefüggésben vizsgálhatja, ezért a befogadási ok, valamint a jogszabálysértések megjelölésének kötelezettsége egymástól nem választható el. A Kúria a befogadhatóság körében kizárólag a fél által megjelölt okból vizsgálódhat.

Mindez tehát a közigazgatási perben is érvényesülő kérelemhez kötöttség elvéből adódik, amely alapján a bíróság a fél kérelméhez minden esetben kötve van. Ezen általános jogelv alól a befogadási szempontok sem képezhetnek kivételt, ugyanis a Kúria a kérelmező által megjelölt érdemi jogsértéseket is kizárólag az adott befogadási szempont alapján vizsgálhatja. A Kp. szerinti felülvizsgálati eljárás tekintetében – beleértve a befogadási eljárást is – a kérelemhez kötöttség elvét a Kp. 115. § (2), valamint 104. § (1) bekezdése által alkalmazandó Kp. 85. § (1) bekezdése is megerősíti. E jogelv alkalmazása körében a befogadási ok, valamint a jogszabálysértések meghatározásának kötelezettsége egymástól nem választható el.

E jogértelmezést erősíti egyébiránt a Kp. 118. §-hoz fűzött jogalkotó általi indokolás is, amely szerint a felülvizsgálati kérelem visszautasítása esetében eljárási akadály, míg a befogadás megtagadása esetében tartalmi akadály áll fenn: a felülvizsgálati kérelem nem valószínűsíti azon speciális feltételek fennállását, amelyek elbírálásának szükségességét alátámasztanák. A befogadás megtagadására tehát tartalmi akadály fennállása esetén kerülhet sor, még pedig abban az esetben, ha a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél nem valószínűsíti a befogadás alapjául szolgáló speciális feltételeket.

A befogadási szempontok jogalkotó általi bevezetése épp azt a célt szolgálja, hogy a Kúriának ne kelljen valamennyi, a jogegységesítés vagy továbbfejlesztés szempontjából irreleváns üggyel érdemben foglalkoznia, ezért a jogintézmény ellen hatna, és a felülvizsgálati eljárás hatékonyságát csorbítaná, ha a Kúriának valamennyi ügyben a fél által meg nem jelölt és nem indokolt befogadási szempont vonatkozásában

is meg kellene vizsgálnia az ügyet. Mindez már az ügy érdemi megítélésének idő előttiségét is eredményezhetné, ami nyilvánvalóan a jogalkotói szándékkal ellentétes.

Budapest, 2019. október 29.

Üd

